

Neapolis University

HEPHAESTUS Repository

<http://hephaestus.nup.ac.cy>

Archive Cypriot Newspaper Materials

Salpix

1890-09-15

þÿ £ ¬ » À ¹ 3 ³/₄ - ± Á . 2 9 3

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/10648>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΣΑΛΠΙΓΞ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΪΑΝΗΡΩΤΕΑ.

Εν Κύπρῳ . . . . . σελήνια 8.
Εν τῷ ἑξωτερικῷ . . . . . " 10.

Ἐκδότης καὶ συντάκτης Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΟΣ.

EDITOR S. CHOURMOUZIOS.

Γραφεῖον καὶ τυπογραφεῖον «ΣΑΛΠΙΓΞ»
ἔδος BLONDEL ἀρ. 5.

ΕΙΔΟΠΟΗΣΕΙΣ καὶ ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ

Καταχωρίζονται κατ' ἀποκοπήν.

Τὰ μὴ δημοσιεύμενα χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

ΕΠΙ ΤΟ ΕΡΓΟΝ!

§

Πρὸς τοὺς ζητήσαντας ἐπὶ τῶν ὑψηλῶν τοῦ Ὀλύμπου κορυφῶν τὴν ὀροσερᾶν αὐρανὸν, τὴν σωματικὴν εὐχαρίστησιν καὶ τὴν ἠθικὴν γαλήνην ὑψηλοῦς τῆς νήσου κυβερνήτας, τοὺς εἰς τὰ μετέωρα ἐκεῖνα ἀναζητήσαντας τὴν τοῦ σώματος καὶ τοῦ νοῦς ἡσυχίαν καὶ ἀπαλλαγὴν ἀπὸ τῆς ἐνοχλήσεως τῶν παραπόνων καὶ μεμφίμοι-
ριῶν τῶν κάτω, ἀναφωνεῖ σήμερον σύμ-
πατα ἡ νῆτος: Ἐπὶ τὸ ἔργον Κύριοι!

Ἐπιτηδεύομενοι τὴν ἀπλότητα καὶ ἀκακίαν τῆς ὑπὸ τῶν κυνηγῶν διωκομένης στρουθοκαμηλοῦ, κρύπτετε ὑπὸ τὰ φυλλώματα τῶν προαιωνίων ἐκείνων τοῦ γηραιοῦ Ὀλύμπου δένδρων τὸ βλέμμα, καὶ νομίζετε ὅτι, μὴ βλέποντες σεῖς τοὺς κυνηγοὺς, δὲν βλέπεσθε ὑπ' αὐτῶν, νομίζετε ὅτι μὴ ἀκούοντες τὰ παθήματα, δὲν συμβαίνουσι τοιαῦτα, ἀλλὰ καὶ αὐτῶν τῶν δένδρων οἱ δάκτυλοι σᾶς δεικνύουσιν ὅτι καὶ ἐκεῖ εἰς τοὺς οὐρανοὺς ν' ἀνέλθητε, καὶ ἐκεῖ τὰ παράπονα τῆς πασχούσης πατρίδος θὰ σᾶς καταφθάνωσι, διότι ἕως ἐκεῖ ἔφθασαν τὰ δεινοπαθήματα τοῦ λαοῦ.

Ἐν τίνι δικαιώματι σεῖς, μὴ ἀποδόντες διὰ συνετῆς, δικαίας καὶ ἐπιμεμελημένης κυβερνητικῆς διαχειρίσεως εἰς τὸν λαὸν τῆς νήσου, τὴν ἀπαλλαγὴν ἀπὸ παντὸς κατατρύχοντος αὐτὸν κακοῦ, τὴν ἡσυχίαν καὶ τὴν γαλήνην, ἀνέρχεσθε εἰς τὰ θεία γαληνιαῖα καὶ ἡσυχὰ τοπία τῆς νήσου τῶν, ἀναζητοῦντες τὴν γαλήνην, τὴν ἡσυχίαν καὶ τὴν θείαν μακαριότητα; Διατί ζητεῖτε ἐκ τῶν κτημάτων ἀπολαύσεις, ἅς ὑμεῖς δὲν ἀποδίδετε εἰς τοὺς κυρίου τῶν;

Σφετερισμὸς Θεοστυγῆς! Ἱεροσουλία ἀπάνθρωπος!

Ὁ λαὸς κάτω λυμáίνεται ὑπὸ τῶν ληστῶν, τῶν κακούργων, τῶν ζωοκλόπων, τῶν δένδροξοστῶν ἀπώλεσε τὴν ἡσυχίαν τοῦ καὶ τὴν ἀσφάλειαν τῆς ζωῆς, τῆς τιμῆς καὶ τῆς περιουσίας του· ἐγένετο ἔρμαιον παντὸς ἀτίμου καὶ αἰσχροῦ· κατέστη τὸ διηνεκὲς σημεῖον τῆς ἀνθρωποβόλης. Τάγμα δλόκληρον πυροβολητῶν κατηγορίστη, ἐγκυμαζόμενον κατ' ἀνθρώπων καὶ ὑμεῖς;... ὦ! ὑμεῖς, ἀφέντες κατὰ μέρος τὰ ἐπουσιώδη ταῦτα μετὰ τῶν περιλαλήτων περὶ βελτιώσεως ἐπαγγελιῶν σας, ἀνήλθετε περιχαρεῖς εἰς τὰ ὑψηλά,

μακρὰν τῆς τύρβης, ἐκεῖ ἔνθα δὲν καταφθάνουσιν οἱ πυροβολισμοὶ καὶ δὲν ἀφικνοῦνται τῶν θυμάτων οἱ γογγυσμοί.

Κύρετε λοιπὸν ἀνάπαυσιν ἕως καὶ γαλήνην συνειδήσεως; Πρὸς τιμὴν σας λέγομεν ὄχι! Κατέρχεσθε ἤδη λοιπὸν ἐν γαλήνῃ καὶ μετὰ πρόθεσιν νὰ ἐπιδοθῆτε εἰλικρινῶς καὶ μετὰ ζήλου εἰς ἐπανορθωτικὸν τι ἔργον; Τα πράγματα θὰ ἀπαντήσωσιν.

Παρήλθεν ἤδη ἔτος δλόκληρον, ἀφ' ἧς ἐποχῆς ἡ πλεονασίς τῶν ἐγκλημάτων ἠνάγκασε τὴν Κυβέρνησιν νὰ ἐξετάσῃ εἰδικώτερον τὸ πρᾶγμα καὶ νὰ ἐξεύρῃ τρόπον περιστάτικόν, διορίσασα εἰδικὴν πρὸς τοῦτο Ἐπιτροπήν. Ἐθεωρήθη ἔκτοτε ὡς μόνον συντελεστικὸν μέσον ἡ ἰδρύσις τῶν ἀστυνομικῶν σταθμῶν, ἐπηγγέλθη αὐτῇ, διελαλήθη, θεωρεῖτο πρὸ ἑνὸς ἔτους καὶ θεωρεῖται μέχρι σήμερον ὅτε ἐδιπλασιάσθησαν τὰ ἐγκλήματα, ὡς ἐπικειμένη, καὶ ὅμως τὸ μόνον ὅπερ ἐγένετο εἶνε ὅτι ὑπεξικαύθη ὁ ζήλος τῶν κακουροῦντων, προσπαθόντων νὰ προεξοφλήσωσι πολλὰ ἄτινα διεννοοῦντο καὶ ἐμελέτων, πρὶν ἢ συσταθῶσιν οἱ περιλάλητοι οὗτοι ἀστυνομικοὶ σταθμοί, ὧν ἡ σύστασις Κύριος οἶδεν ἐπὶ πόσον ἀκόμη καιρὸν θὰ θεωρῆται ὡς ἐπικειμένη.

Ἄλλ' οἱ ἄρχοντες ἡμῶν ἐποίουν τὰς θερινὰς διαμονὰς τῶν ἐπὶ τῶν μετεώρων καὶ κατὰ συνέπειαν μετέωρα πάντα ἔπρεπε νὰ μείνωσιν. Ἐπρεπε νὰ ἀποφύγῃσι τοὺς πυρετοὺς τῶν πόλεων καὶ ἀδιάφορον ἂν προῦχῶρει ἡ φθίσις τῶν χωρίων. Ἐπρεπε νὰ ἀπαλλαγῶσι τοῦ καύσωνος τῆς πεδιάδος καὶ ἀδιάφορον ἂν ἡ πυρκαϊά λυμáίνεται τὰ πάντα.

Ἦδη κατέρχονται. Νὰ ἐλπίσωμεν ἄρα γε ὅτι θὰ σπεύσωσι διὰ τῆς συντόνου ἐργασίας νὰ κερδήσωσι τὸν ἀπολεσθέντα ἐν ἀνία καὶ τρυφῇ καιρὸν; Ἐν τούτοις ἡ Κύπρος σύμπασα βοᾷ πρὸς αὐτοὺς: ΕΠΙ ΤΟ ΕΡΓΟΝ ΚΥΡΙΟΙ!

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΤΗΣ «ΑΝΑΠΛΑΣΕΩΣ»
ΥΠΟ ΤΗΝ ΕΠΙΤΟΜΗΝ ΠΡΟΕΔΡΕΙΑΝ ΤΗΣ
Α. Β. Υ. ΤΟΥ ΔΙΑΔΟΧΟΥ
* ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ *
ΚΑΙ ΤΗΝ ΤΑΚΤΙΚΗΝ ΠΡΟΕΔΡΕΙΑΝ ΤΟΥ ΣΕΒ.
ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

Πρὸς πάντα τὰ μέλη αὐτοῦ καὶ τοὺς φίλους τῶν ἀρχῶν του.
Ὡς γνωστὸν, αἱ ἀρχαὶ τοῦ Συλλόγου εἶνε:
α. Ὅτι ὁ χριστιανισμὸς δὲν διαμᾶχεται πρὸς τὴν ἐπιστή-

μην, ἀλλ' ἔχει δὲ χριστιανικὰ καὶ ἀλλῆθαι ἐπιστημονικὰ εἶσι ἀδελφὰ, ἀλλήλας ἐπικουροῦσαι καὶ ἐν τῇ ἀλλήλων συμφωνίᾳ δυνάμεναι νὰ φθίσωσιν εἰς ἀκρότητα τῆς ἀναπτύξεως.

β. Ὅτι ἡ ἀνάπλασις, ἡ ἐνότης, ἡ συνεργασία, ἡ ἀσφαλὴς πρόοδος καὶ ἡ ἐπίτευξις τοῦ προορισμοῦ παντὸς ἔθνους κατορθοῦνται διὰ τοῦ χριστιανισμοῦ, τῶν ἐπιστημῶν καὶ τῶν τεχνῶν ἐν ἀρμονικῇ δράσει, ὑποκειμένης ὡς βάσεως τῆς ἐν τῷ χριστιανικῷ πνεύματι ἠθικῆς τοῦ λαοῦ ἀναπλάσεως.

γ. Ὅτι τοιαύτης ἀναπλάσεως, ἐνότητος καὶ συνεργασίας πρὸς ἀσφαλὴ πρόοδον καὶ ἐπίτευξιν τοῦ προορισμοῦ αὐτοῦ ἔχει ὑψίστην ἀνάγκην πρὸ παντὸς τοῦ ἀνὰ τὰς παραλλὰς τῆς Εὐρώπης, Ἀσίας καὶ Ἀφρικῆς καὶ ταῖς νήσοις διεσπαρμένον ἡμέτερον Ἑλληνικὸν ἔθνος.

Ἐντεῦθεν ὁ Σύλλογος ἐργάζεται:
α. Ὅπως ὑποστηρίξῃ καὶ ἀποδείξῃ τὰς ἀρχὰς του καὶ καταστήσῃ αὐτὰς ἀκραδάντους πεποιθήσεις εἰς ὅσον οἶόν τε εὐρύτερον ἔθνικόν κύκλον καὶ μάλιστα παρὰ τὴν τάξιν τῆ ὑπερχούσης ἐπὶ ἀναπτύξει καὶ δυνάμει καὶ διὰ τοῦτο εἰς τὰς χεῖρας αὐτῆς τοὺς οἰκίας τοῦ ἐθνικοῦ σκάφους κρατούσης.

β. Ὅπως συνδέσῃ ὑπὸ τὴν σημαίαν τῶν ἀρχῶν του εἰς κοινὴν δράσιν ὅσον οἶόν τε πλείστους τῶν ἐξεχόντων ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, τῇ πολιτείᾳ καὶ τῇ ἐπιστήμῃ μετὰ τῶν ἐπ' εὐσεβείᾳ καὶ φιλογενεῖᾳ διακρινομένων ἰδιωτῶν καὶ συντελέσῃ τὸ καθ' ἑαυτὸν ἕνα ἐκκλησια καὶ βασιλείᾳ καὶ πολιτείᾳ καὶ κοινωνία συμβάλωσι τὸ κατὰ δυνάμιν ἐκάστη ὑπὲρ τῆς ἐν τῷ πνεύματι τοῦ χριστιανισμοῦ ἠθικῆς τοῦ ἔθνους ἀναπλάσεως.

Ὁ Σύλλογος διὰ ταῦτα συναδᾷ τῷ σκοπῷ ὃν ἐπιδιώκει ἔχει:

- α. Ὡς ἐπίτιμον αὐτοῦ πρόεδρον τὴν Α. Β. Υ. τὸν Διάδοχον Κωνσταντῖνον.
- β. Ὡς διαρκὴ τακτικὸν αὐτοῦ πρόεδρον τὸν ἐκάστοτε μητροπολίτην Ἀθηνῶν.
- γ. Ὡς ἰσόδιον ἀντιπρόεδρον αὐτοῦ τὸν κ. Α. Ρ. Ραγκαβῆν.
- δ. Ὡς ἐπίτιμα αὐτοῦ μέλη τοὺς πατριάρχας Ἀλεξανδρείας, Ἱεροσολύμων, Ἀντιοχείας καὶ τὸν πρῶτον Κωνσταντινουπόλεως, πρὸς δὲ καὶ ἄλλους τῶν ἐξεχόντων ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῇ πολίτειᾳ καὶ τοῖς γράμμασι.
- ε. Ὡς μέλη αὐτοῦ τακτικὰ καὶ ἀρωγὰ περὶ τὰς 2500 ἀνὰ πᾶν τὸ Ἑλληνικόν.

Ὁ Σύλλογος πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ σκοποῦ αὐτοῦ ἔχει μέχρι τούδε ἐν ἐνεργείᾳ τὰ ἑξῆς μέσα:

- α. Ἐκδίδει περιοδικόν, τοῦ ὀποίου ἀρχισυντάκτης μὲν εἶνε ὁ κ. Ι. Σκαλισσοῦνης, συντάκται δὲ καὶ συνεργάται κατὰ τὰς ἑτάρας ἔτος ὑπῆρξαν οἱ κ. κ. Ραφαὴλ Ἀδαῖνης ἀρχιμανδρίτης, Βεν. Ἀβραμόπουλος, Μ. Ι. Γαλανός, Γερμανὸς Μητροπολίτης Ἀθηνῶν, Γρηγ. Γιωγὸς ἀρχιμανδρίτης, Ν. Γαλανός, Κ. Διαλεισιμάς, Θεόδ. Διαμυλάς, Ν. Διαμυλάς, Ν. Π. Δημητρακόπουλος, Λουίζος Ἡλιοῦ, Θεόκλητος Μαντινειακὸς ἀρχιεπίσκοπος, Εὐθ. Ἰωαννίδης συναγματοάρχης, Α. Διομήδης Κυριακός, Ν. Καλλονάς, Π. Καρολίδης, Θ. Κόντης, Εὐθ. Καράχαιλος, Σαφῶ Λεοντιάς, Ἠλ. Μεϊμαρίδης ἱατρός, Δ. Μαρτίνος, Ἰγνάτιος Μοσχάκης, Ἱερόθεος Μητρόπουλος ἱεροκήρυξ Ἀττικῆς, Γεωρ. Μακρῆς, Φ. Παπαδόπουλος, Π. Πολίτης, Καλυψὼ Παρρῆ, Α. Παράσχος, Χαρίσιος Παπαμάρκου, Ν. Παγίδας, Ἀλ. Ρ. Ραγκαβῆς, Ζήκος Ρώσσης Ἀριστ. Σπαθάκης.

Διὰ τοῦ περιοδικοῦ τούτου ὁ Σύλλογος συνδέει εἰς πνευματικὴν ἐπικοινωνίαν πάντα τὰ μέλη αὐτοῦ καὶ ἀποδεικνύων ἐπεκτείνει καὶ ἐπιρρωνύει εἰς εὐρύτερον ὁσμῆραι κύκλον τὰς ἐκτεῦ ἀρχὰς, προλεταίνει δ' οὕτω τὴν ὁδὸν τῆς ἀνὰ πᾶν τὸ ἔθνος ἐφαρμογῆς αὐτῶν.

β. Ἐκδίδει βιβλιοθήκην, ἧς ὁ πρῶτος τόμος ἐξέρχεται εἰς φῶς προσεχῶς, περιέχων τὰς ψυχολογικὰς μελέτας τοῦ κ. Ι. Σκαλισσοῦνη.

γ. Ἦρυσεν ὑπὸ τὴν ὑψηλὴν προστασίαν τοῦ Διαδόχου Κωνσταντῖνου καὶ τῆς συζύγου αὐτοῦ ἡγεμονίδος Σοφίας πρὸς ἀνάμνησιν τῶν γάμων αὐτῶν ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν τοῦ «Ἀποστόλου Παύλου» ταμεῖον πρὸς συντήρησιν κερήκων τοῦ θεοῦ λόγου. Διὰ τοῦ ταμείου τούτου συντηρεῖται ἤδη εἰς ἑκατομμύριον ἐν Ἀθήναις.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

δ'. Έχει υπό μελέτην την σύστασιν κυριακού Σχολείου...

ε. Καταρτίζει χάρην των μελών αυτού βιβλιοθήκην.

Πρός πλήρη δὲ κατόρθωσιν του σκοπού του έχει πρόγραμμα...

Εἰς τὴν ἐπιτότητα καὶ ἐπιφάνειαν των ἀρχῶν καὶ του σκοπού...

α. Τῶν συνέργων ἐν τῷ περιοδικῷ αὐτοῦ τὴν προθυμοτέραν...

β'. Τῶν ἀναποκριτῶν αὐτοῦ τὴν δραστηριότητα καὶ τακτικώτεραν...

γ'. Τῶν συνδρομητῶν αὐτοῦ τὴν μετ' ἰσχύος καὶ μὴ ἐξ ἀνάγκης...

δ'. Τῶν καθυστερούντων εἰς τὴν ἐγκαίριον ἀπόδοσιν του χρέους...

ε. Τῶν ἐπιστροφόντων ἀρετικῶν τὴν ἐξοφλήσιν τῆς ἀφαιλῆς...

στ'. Τῶν ἀγαθαισχυῶν ψυχῶν τὸν ἔρανον, ὑπὲρ του ταμείου...

ζ'. Ἐπικαλεῖται τέλος τὸν ζῆλον πάντων των φίλων του Συλλόγου...

Η «Αναπλάσις», τὸ ὀνόμαζον τῷ Συλλόγῳ περιοδικόν, συντασσόμενον...

Η συνδρομὴ τῆς «Αναπλάσεως» προκαταβλητέα καὶ περικοπὴ...

Σύμφωνα τῶν τριῶν ἐτῶν τῆς «Αναπλάσεως» πέμπονται ἐλεύθερα...

Ὁ ἐγγραφόμενος συνδρομητὴς παρακαλεῖται νὰ σημειῖ τὸ ὄνομα...

Εὐχόμεθα καὶ παρακαλοῦμεν ἵνα χάρην του μεγάλου σκοπού...

Ἐν Ἀθῆναις Ἀύγουστος 1890.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ

† Ο Ἀθηνῶν ΓΕΡΜΑΝΟΣ Η. ΚΑΠΛΑΝΙΔΗΣ

Σ. Σ. Ὁ σκοπὸς ὃν ὁ τε Συλλόγος καὶ τὸ ἡμίονον περιοδικόν...

Ἡράσμεθα μαστιζόμενοι ὑπὸ τῆς λειψυδρίας. Ὡς γνωστὸν τὸ νερὸν τῆς πόλεως...

Ὡς πληροφοροῦμεθα ὁ πρόων ἐξαρχὸς του θρόνου κ. Χρυσάνθος...

Διὰ του γαλλικοῦ τῆς παρελθούσης Πέμπτης ἀφίκετο ἐξ Ἀγγλίας ὁ ἐπόπτης τῶν σχολείων...

Παραπονεῖται τις πρὸς ἡμᾶς ὅτι ὁ γυμναζόμενος ἦδη μουσικὸς θίασος ἠκούσθη...

Ὁ Πανοσιολογίωτ. Ἡγούμενος Κύκκου κ. Γεράσιμος ἀπήγγειλε κατὰ τὴν προ...

χείρισιν του εἰς Ἡγούμενον, τὸν ἐξῆς ἐνθρονιστικὸν καλούμενον λόγον.

«Μηδεὶς τὸ ἐκτου ζήτητο ἀλλὰ καὶ τὸ του ἑτέρου ἕκαστος». (Α' Κορ. 10, 24).

Δέκατος ἦδη ἐνιαυτός. Μακαριώτατε Δέσποτα, καὶ λοιποὶ ἐν Χριστῷ Ἀδελφοί. Δέκατος ἐνιαυτός συμπληροῦται...

Ἄλλ' ἐκ του πνευματικοῦ ἐκείνου σταδίου ἡμῶν καταστάναι πνευματικὴν ἡδονὴν...

Πλὴν, ἄλλαι μὲν βουλαὶ ἀνθρώπων ἀλλὰ δὲ Θεοῦ κελεύει. Ὁ πάνσοφος Θεός, ὁ πάντα κατὰ τὰς ἐρευνήτους...

Επει να παραδωσόμεν ἐαυτοὺς εἰς τὴν πανουργίαν τοῦ Θεοῦ πρόνοιαν καὶ νὰ ἀκολουθήσωμεν τὴν ἀποστολικὴν φωνὴν τὴν διατάσσουσαν πάντας ἡμᾶς νὰ φρονεῖσόμεν ὡς μόνον περὶ τοῦ ἰδίου ἡμῶν ἀγαθοῦ ἀλλὰ καὶ περὶ τοῦ καλοῦ τῶν ὁμοίων ἡμῶν νὰ μεριμνήσωμεν. «μηδεὶς λέγει μηδέτις τῶ ἐαυτοῦ, ἀλλὰ καὶ τὸ τοῦ ἐπιπέου ἕκαστος».

Ὅτι δὲ τέλος ἐγνωρίσασμεν καὶ τὴν ἐφ' ὅλων τῶν ἀγαπήτων ἡμῶν συναδελφῶν γενόμεν ὡς ἀπὸ μιᾶς φωνῆς ἐκδομένην καὶ τὴν ἀπὸ κοινοῦ αὐτῶν προσέληξιν, τὴ ἀφιέρωσιν ἡμῶν εἰς τὴν ἐνδοκίαν τότε καὶ ὑπακούωμεν τὸν ἀγῶνα πεπνεύσας ὅτι θρησκείαν νὰ ὑποκρίνομεν εἰς τὴν κοινήν τῶν ἀδελφῶν φωνὴν ἀπὸ ἡλίστα ὁ ἐπιδικώμενος σκοπὸς εἶνε ἡ ὑφέσις τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἡ δόξα τοῦ Θεοῦ, τοῦ καλέσαντος ἡμᾶς εἰς τὸ ἱερὸν τοῦτο ὑποθήκημα, εἰς δ. κατ' εἰρήνην ἀρχαίαν, προμελεζόμεθα σήμερον ὑπὸ τῆς Α. Μακαριώτατης, καὶ Μακαριώτατος Δέσποτος καὶ λοιπῶν φιλοκρίστον Ἐκκλησιαστικῶν, εἰς τὸ ὑποθήκημα τοῦτο κληθεῖσθε ὑπὸ τοῦ Θεοῦ διότι ὅσον τὸ ἐξ ἡμῶν, ἐπισπεύρομαι πιστεύωμεν, ὅτι ἡ παγκοσμία αὐτῆς φωνῆς τῆς ἱεράς τῶν Κυριακῶν Ἀδελφότητος εἶνε ἀναμφισβήτως φωνὴ Θεοῦ, καὶ ὅταν ὁ Θεὸς καλῆ καὶ ἐντέλλεται πᾶς ὁ παρακῶν καὶ ἀνυπότακτος εἶνε πάντως ἀπειθὴς εἰς τὰς διατάξεις τοῦ Θεοῦ· ὁ δὲ παρῆκτος καὶ ἀπειθὴς ἐπιπέου ἀναποφεικτικὸς ἐρ' ἐσθιὸν καὶ τὰς παρὰ τοῦ Θεοῦ δικαιὰς τιμωρίας κατὰ τὰς προκείμεν ἐν ταῖς Ἀγίας Γραφαῖς ἀπειλάς. «Καθὼς ἀπέστειλέ με, λέγει ἡ Ἁγία Γραφή, καθὼς ἀπέστειλέ με τὸ εἶναι εἰς ἠχοῦμένους τοῦ λαοῦ καὶ ἀρχοντας, κατὰ ἀπόστολοι ἡμᾶς τοῦ εἶναι εἰς βασιλέα. Καὶ καθὼς οὐκ ἤμύσητε τῆς φωνῆς μου, ἀλλ' ἐδόξατε νότον σαλτήρην καὶ ἠπειθήσατε, οὕτως ἔσται ὅτι ἐπικαλεσθήσετέ με, ἐφ' ὃν οὐκ ἐπιβλήσω ἐπὶ τὴν προστασίαν ἡμῶν οὐδὲ εἰσακούσομαι».

Ἀλλὰ μὴ γένοιτο, ἀδελφοί, μὴ γένοιτο νὰ ἐλιθώσιν ἐφ' ἡμᾶς αἱ φωναὶ αὗται· ἐσμέν ἐτοιμοὶ νὰ ὑπακούωμεν εἰς τὸ θεῖον θέλημα καὶ νὰ θησαυρίσωμεν ἐαυτοὺς μᾶλλον παρὰ νὰ ὑποπέσωμεν εἰς τὰ τῆς παρακῶς παρεπιπέου. Καὶ λοιπὸν ἀγαπήτοί μου συνασκηταί, εἰς τὴν φωνὴν τοῦ Θεοῦ τοῦ καλέσαντος ἡμᾶς διὰ τῆς ἠμετέρας ὁμοφωνίας ὑπακούσαντες, ἡμεῖς ὁ μικρότερος ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰησοῦ, φέροντες ὑποβάλλομεν ἐαυτοὺς σήμερον ὑπὸ τὸ βάρος τῆς εὐθύνης καὶ ἀναλαμβάνομεν νὰ ὀδηγήσωμεν τὸ ἱερὸν τοῦτο σκάφος, τὸ παντοῖος ἀνέμοις ἐν μέσῳ πελάγει κλυδωνιζόμενον, εἰς λιμένα εὐδίων καὶ εἰς βίον ἡμεῖον καὶ ἡσύχιον. Πειθήθην ὅμως ἀλλόνησον ἔχοντες εἰς τοῖς ἀφειδίστοις λόγους τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν, τοῦ λέγοντος, «ὅτι χωρὶς ἐμοῦ οὐ δύνασθε ποιῆσαι οὐδὲν» (Ἰω. 15,5.) τὴν πρός τοῦτο ἐλπίδα ἡμῶν ἄπασαν ἀνεθέμεθα εἰς τὸν οὕτως ἐνδοκίμῳ καὶ καλέσαντι ἡμᾶς Κύριον. Θάρρος ὁμῶς ἔχομεν, ἀγαπήτοί, καὶ εἰς τὴν ἠμετέραν ἀδελφικὴν ἀγάπην καὶ ὁμοφροσύνην ἡμῶν πάντας ὑπὲρ ἡμῶν τῶς ἐπεδείξασθε. Διὰ τοῦτο δὲ καὶ παρακαλοῦμεν καὶ συνιστοῦμεν πάντιν ἡμῶν, ἀδελφοί, ἵνα ἡ παρουσία κατὰ Χριστὸν ἀγάπη καὶ ὁμοφροσύνη ἡμῶν παραμείνῃ καὶ τὸ λοιπὸν ἀδιόληπος καὶ ἀπαραμειώτως· ἀνάγκη νὰ συμπράττωμεν ἅπαντες ὡς ἀπὸ μιᾶς ψυχῆς καὶ μιᾶς καρδίας, ἀνάγκη νὰ συμπροσθώμεθα καὶ συσπειρωθῶμεν εἰς τὴν ἐπιτέλειαν πάντων ἐκείνων, ὅσα ἀφορῶσιν εἰς τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ καὶ εἰς τὴν εὐκταίαν τῆς ἱεράς ἡμῶν Μονῆς εὐδαιαν καὶ λαμπρότητα. Παρακαλοῦμεν, ἡμᾶς, ἀδελφοί, τὴν τοῦ Ἀποστόλου παράκλησιν «ἵνα τὸ αὐτὸ λέγητε πάντες, ἵνα τὸ αὐτὸ φρονεῖτε, τὴν αὐτὴν ἀγάπην ἔχοντες, σφύγχοι, τὸ ἐν φρονούντες· μὴ τὰ ἐαυτῶν ἕκαστος σκοπεῖτε ἀλλὰ καὶ τὰ τῶν ἐτέρων ἕκαστος» (Φιλιπ. 2, 2. 3.) Ἀνάγκη νὰ συντελέσωμεν μετὰ ζήλου τὰ ἀφορῶντα τὴν ἱεράν Μονὴν καὶ εἰς τὰ συνιστώμενα καὶ στηρίζοντα τὴν νύμφην τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, διὰ τῆς ἐναρέτου ἡμῶν διαγωγῆς καὶ τοῦ χριστιανικοῦ πολιτεύματος, καθὼς ὁ θεὸς τῶν ἐθνῶν ἀπόστολος παρακαλεῖται. «Τὸ λοιπὸν, ἀδελφοί, ὅσα ἐστὶν ἀλήθεια, ὅσα σεμνὰ, ὅσα δίκαια, ὅσα ἀγά, ὅσα προσφιλῆ, ὅσα εὐφήμα, εἰ τις ἀρετὴ καὶ εἰ τις ἐπαινος ταῦτα λογίσεσθε καὶ ὁ Θεὸς τῆς εἰρήνης ἔσται μεθ' ὑμῶν» Φιλ. 4, 8.) καὶ, ἀγαπήτοί, οὐκ ὑπάρχει ὁ Θεὸς τῆς εἰρήνης ἐνθα ὑπάρχει ἡ ἀδελφική ἀγάπη καὶ ὁμόνοια καὶ ἡ πειθὴ εἰς τὰ ἐσαγγελτικὰ παραγγέλματα· τὸναντίον δὲ ὅπου προτιμᾶται ἡ ταραχὴ ἀντὶ τῆς εἰρήνης, τὸ μίτος ἀντὶ τῆς ἀγάπης καὶ ἡ διχόνοια ἀντὶ τῆς ὁμονοίας, ἐκεῖ καὶ αἱ ἀσχημίας πολλαὶ καὶ ἡ ἀδοξία μεγάλη καὶ κοινωνικὴ πανωλεθρία ἀφεικτος· διότι ἀληθῆς ὁ εἰπὸν, ὅτι «πᾶσα βασιλεία, καὶ πᾶσα πόλις, καὶ πᾶσα οἰκία, μερισθεῖσα καθ' ἐαυτῆς ἐρημοῦται» (Ματθ. 12, 25.) Μακρὰν ἀφ' ἡμῶν, ἀδελφοί, μακρὰν ἀφ' ἡμῶν τὰ τοιαῦτα ὡς καὶ πᾶς σκοπὸς πλάγος ἢ χθαμαλῶς· πᾶς σκοπὸς φιλέδικος ἢ καὶ μνηστρικός· κανὼν ἡμῶν ἀμετάβλητος ἔστω ἢ ἐν Χριστῷ εἰρήνη καὶ ὁμόνοια ἢ

ἀγάπη γενεῖται πᾶν ἡμῶν ἀρχή, μέτρον καὶ τέλος· διότι κατὰ τὴν μαθητικὴν τῆς ἀγάπης «ὁ Θεὸς ἀγάπη ἐστίν· καὶ ὁ μένων ἐν τῇ ἀγάπῃ ἐν τῷ Θεῷ μένει καὶ ὁ Θεὸς ἐν αὐτῷ» [Ἰω. 1, 4, 16].
Γένοιτο.

«ΑΝΑΗΛΑΣΙΣ»

Περιεχόμενα τοῦ 57 ἀριθμοῦ.

Εὐχαριστική ψυχολογικὴ Μελέτη, Ἐπιλογος, συγχεῖμα καὶ τέλος.— Ἡ ἀγάπη τοῦ ζήλου, ὑπὸ Μ. Γαλιανῶν.— Αἱ φωναὶ καὶ ἡ παιδαγωγία τῆς νεότητος, ὑπὸ Σ. Κοντοβακού.— Ἀναπλαστικὰ μελέται, Ἐ, ὑπὸ Κ. Α. Διαλειωτοῦ.— Πῶς εἰς τὴν κόνην τοσαύτη ὑψηλοφροσύνη καὶ εἰς τὸ μέγεθος τοιαύτης ἀξιώσεως; ὑπὸ Κ. Καρχαρά.— Θεολογικὴ κέντησις.— Πῶς ἐργάζονται οἱ Δουτικοὶ καὶ ἐν Μακεδονίᾳ.— Δωρεσί «Ἀναπλαστικῶν».— Δελτίον Β. ἐλισθη- κῆς.

«ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ»

Περιεχόμενα τοῦ 35 ἀριθμοῦ.

Περὶ ἠρεμίας κατὰ τὸν Α. Βερσαίαν ὑπὸ Κ. Μητροπολίτου.— Περὶ ἠρεμίας τῶν βρετῶν ὑπὸ Α. Χριστοφίτου.— Περὶ αἰῶνος ὑπὸ Ν. Καλοκαυρέου.— Ἡ Κεραλλήνια ὑπὸ φροσικῆν ἐπέφην ὑπὸ Α. Σκινιτσέσκου.— Περὶ τῶν δρυκτικῶν ἀποφαινῶν ὑπὸ Γ. Κατσηρικαίου.— Ἐξομολογητὶ καὶ ἐξομολογητῶν.

ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΑ.

Τραχύνεται ὁσημέραι ἡ γλῶσσα τοῦ Πατριαρχείου καὶ τῶν δύο σωματίων ἐν τοῖς πρὸς τὴν Πύλην σταλλομένοις ἐγγράφοις. Ὁμολογουμένοις ὁ Διονύσιος, ὅστις, κατηγορεῖται ἐπὶ ἀτολμίας καὶ ὑπερμετρωῦ ἀνεκτικότητι, ἔδειξεν ἐπ' ἐσχάτων τόλμην ἀξιοθαύμαστον, ἀρεὶς δὲ κατὰ μέρος τὰς δουλοπρεπεῖς καὶ κολακευτικὰς ἐκείνας φράσεις, γράται σήμερον γλώσσει ἐντονωτάτη τῇ μᾶλλον ἀρμαζούση καὶ εἰς τὸν χρωμένον καὶ διὰ τὸν ἀκρωμένον. Ἡ ἀξιοπρεπὴς αὐτῆς στάσις τοῦ τε Πατριάρχου καὶ τῶν δύο σωματίων ἐπικροτεῖται παρὰ πάντος τοῦ ὀρθόδοξου πληρώματος.

Ἐσχάτως ἐστάλη εἰς τὴν Πύλην τὸ τελευταῖον πατριαρχικὸν ἐγγράφον καὶ ὁ τελευταῖος μασσατιῆς τῶν δύο Σωματίων.

Διὰ τοῦ πρώτου λίαν ἐκτενῆς ὁ Πατριάρχης ἀναρῶν ἄνωτον ἐν πρὸς εἰ καὶ διὰ γλώσσης ἀξιοπρεπεῖς ἅπαντα τὰ σαθρὰ ἐπιγενηθέντα τῆς Πύλης τὰ ἀφορῶντα τὰ προνόμια τοῦ Πατριαρχείου (τὴν ἐκδοκίαν ἱερῶν, τὰς δικὰς καὶ ἀποφάσεις περὶ διαζυγίων, διατροφῆς τῶν τέκνων τῶν διαζευγνυμένων γονέων κ. λ.) ἐν τέλει δὲ ἐπανέρχεται εἰς τὰ περὶ βερατικῶν τῶν Βουλγάρων ἐπισκόπων καὶ καταλήγει ὡς ἐξῆς:

Δυστυχῶς ἡ Σ. κυβέρνησις ἀντὶ τοῦ ἀναγκαίου τοῖς περὶ τὴν ἐξαρχίαν ἐμμένοντα εἰς τὸ σχίσμα νὰ ἀποδεχθῆται τὴν μεταβολὴν τοῦ σχήματος καὶ τὴν τροποποίησιν τοῦ βερατικῶν, ἢ ἐπιτρέψαι τὴν συγκροτήσιν οἰκουμένης Συνόδου, ἀναλαμβάνει αὕτη θέσιν ὑπερτάτου δικαστηρίου τῆς ὀρθοδοξίας καὶ λήουσα δὴθεν τὸ ζήτημα διὰ τῆς παραλείψεως τῆς λέξεως ὀρθοδοξία ἐν τοῖς βερατικοῖς, ἀποστέλλει αὐτοῖς ἐναντίον τῶν διαμαρτυρησῶν μου πρὸς καταφρόνησιν καὶ ἐξουτελισμὸν αὐτῆς τῆς ὀρθοδοξίας, ἣδη διανοουμένης τὸν τρόπον τῆς ἀποκρούσεως τοιαύτης προσβολῆς, γενόμενης οὕτως ἐπίσημος παρὰ τῆς Σ. κυβερνήσεως, ἧτις καὶ διὰ νόμων καὶ διὰ διεθνῶν συνθηκῶν διεκτύρωσε τὴν ἀκριβὴ προφυλακὴν πάσης θρησκείας ἀπὸ τῆς ἐλαχίστης προσβολῆς. Κατόπιν δὲ τοιαύτης ἀνεπίστου καταπατήσεως τῶν θεῶν δικαίων τῆς ὀρθοδοξίας προσκαλοῦμαι ὅπως πατριαρχεῖσω ἐπὶ Ἐκκλησίας οὕτως ἐκ θεμελίων διασυνθεθείσης καὶ ὡς ἐν διωγμῷ ἱσταμένης. Εἶνε ποτὲ δυνατόν; Ἐπαναλαμβάνων λοιπὸν ὅσα ἐν τῷ τελευταίῳ μου ταχυγράφῳ ἀνέφερα καὶ ἐν ταῦτα διεσαφῆσα, ἐπιμένω ὅπως πραγματοποιηθῶσι μετὰ πάσης ἀκριβείας καὶ οὕτως ἐπέλθῃ ἡ εἰρήνη ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ καὶ δι' αὐτῆς ἀπάσῃ τῇ ὀρθοδοξίᾳ, ἄλλως διὰ τελευταίαν φορὰν διαβεβαιῶ πάτη δύναμις ὅτι ἀδύνατον νὰ ἀνακαλέσω τὴν ἀπὸ τοῦ οἰκουμένου ὀφύου παραιτήσιν μου.

Τῆ 18 Μουχαρέμ 1308
" 21 Ἀυγούστου 1806
1890

Μαζικτικὸς τῶν δύο σωματίων, πρὸς τὴν Α. Ἐξουχίτητα τῶν ὑπουργῶν τῆς Διακείσεως καὶ τῶν Θεολογικῶν.

Ἐξομολογήσεις!

Οἱ εὐσεβῆστος ὑποφαινόμενοι ἱερά Συνόδου καὶ τὸ Δ. Ε. Μ. Συμβούλιον τοῦ Οἰκουμένου Πατριαρχείου, ὑπομνηστικῶς τῇ Ἱ. Ἐξουχίτητι κατὰ προλαβόντως ὑπεβάλωμεν τῇ Α. Υψηλότητι τῷ προθυπογράφῳ, ὅτι συμμεριζόμεθα πληρέστατα τοῖς λόγοις τοῦ ἀναγκάσαντα τὴν Α. Θ. Παναγιότητα νὰ παραιτηθῇ τοῦ Οἰκουμένου Θρόνου, οὐδέποτε ὅμως θὰ ἀποδεχθώμεν τὴν παραίτησιν αὐτῆς, ἀλλὰ παρακαλοῦμεν καὶ αὐτῆς τὴν σοφ. κυβέρνησιν, ὅπως εὐαρεστηθῆσθε ἐπισπεύσθαι ἐντός νὰ ἀρῆ τὰ τῆς παραίτησεως αἴτια. καὶ ἐπιπρὸςτανεῦσθαι τὴν εἰρήνην ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ· ἐν ἐναντία περιπτώσει διαβεβαιώμεν ὅτι μὴ δυνάμενοι ἐν τοιαύτῃ παραλύσει, νὰ φέρωμεν τὴν μεγίστην τῶν εὐθύνων ἀπάναντι τῆς ἱεραρχίας καὶ τοῦ ἐθνους ὅς ἐκπροσωποῦμεν θὰ ἀναγκασθώμεν νὰ ἀποσυρθώμεν καταλιμπάνοντες τὴν τύχην τῆς ἐν τῇ Ἀνατολῇ Ἐκκλησίας τῇ μερίμνῃ παρῶν τῶν Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν εἰς ἃς δηλωθήσεται ἡ ἐπισπεύδουσα ἀνάγκη τῆς κοινῆς αὐτῶν συναντικλήσεως πρὸς σωτηρίαν.

Τῆ 20 Μουχαρέμ 1308
" 23 Ἀυγούστου 1806
1890

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.
ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Φαίνεται ὅτι πράγματι ὁ αὐτοκράτωρ Γουλιέλμος ἔκαμε προτάσεις τινὰς πρὸς τὸν Τσάρον περὶ φιλικῆς συνεννοήσεως πρὸς τὴν Αὐστρίαν καὶ ὁμοφώνου διευθετήσεως τῶν ζητημάτων ἐκείνων ἀτινα γίνονται ἀφορμὴ διηκεκῶν ἐξοπλισμῶν, καὶ ὅτι αἱ προτάσεις αὗται ἐναυάγησαν, κατ' οὐδὲν ἀλλοιωθῆσαι τοὺς μυστηριώδεις τοῦ Τσάρου σκοποὺς. Ἐπανήλθε λοιπὸν ὁ Γουλιέλμος καὶ ἐθεώρησε καλὸν νὰ κηρύξῃ ἐν προπόσει ἐνώπιον τῶν ἀξιωματικῶν τῆς αὐστριακῆς μοίρας, «τὴν ἐγκαρδιωτάτην αὐτοῦ φιλίαν καὶ τὴν ἀτάλευτον ἐν ὅπλοις ἀδελφότητα πρὸς τὸν αὐτοκράτορα Φραγκίσκον Ἰωσήφ.» Ὡτανεῖ ἐλεγε διὰ τῶν λέξεων τούτων: ἀπεπειράθην νὰ μεταβάλω τὴν ἐπικρατοῦσαν περὶ ἐνόπλου εἰρήνης πολιτικῆν, καὶ ἀλλοιώσω τὰς συμμαχικὰς συμβάσεις, ἀλλ' ἀποτυχῶν, ἀναγκάζομαι νὰ θεωρήσω ἀναγκαῖον ἐπὶ ἐπὶ τὴν τοὐλάχιστον ἔτη τὴν τριπλῆν συμμοχίαν. Καὶ πράγματι, τελευταῖαι εἰδήσεις λέγουσιν ὅτι ἀνενωθῆ ἡ τριπλῆ συμμοχία, ὡς γνωστὸν δὲ, ἡ τριπλῆ αὕτη συμμαχία ἔχει ἀντικείμενον τὴν Ρωσίαν, καθ' ἧς τὰ τρία κράτη ὑποχρεοῦνται νὰ συμπράττωσιν.

Ἡ ἐν Ἀρμενίᾳ κατάστασις κατ' οὐδὲν ἡλωιούθη αἰ δὲ φῆμαι περὶ ρωσικῆς κατοχῆς φαίνονται ἀνυπόστατοι, ἐάν ἀληθεύῃ ἡ εἰδήσις ὅτι ὁ Τσάρεβις προτίθεται νὰ ἐπισκεθῆ ἐσον οὕτω τὸν Σουλτάνον. Ἴσως μετὰ τὴν ἐπίσκεψιν ταύτην προβῆ ἡ Ρωσία εἰς ἀποτελεσματικὴν τινὰ ἐνέργειαν, ἀλλὰ δὲν ἔχει ἀνάγκην καὶ νὰ βιασθῇ εἰς τοῦτο διότι τὰ πράγματα τῆς Ἀρμενίας ἐπὶ πολλὰ ἔτη θὰ διατελωσιν εἰς τὴν αὐτὴν κατάστασιν, μία δὲ κατοχὴ ἤδη, θὰ ἐκώλυε τὴν Ρωσίαν νὰ ἀπαιτήσῃ παρὰ τῆς Πύλης τὰς ὀφειλομένας ἐποζημιώσεις.

Ἄγνωστοι εἰσέτι οἱ λόγοι οἱ προκαλέσαντες ἐν τῇ ἡσύχῳ τῶς Ἐλβετίας τὴν τελευταίαν ἐπανάστασιν, καθ' ἣν οἱ ἀντάρται ὑπερέσχισαν πρὸς ὦραν τῆς κυβερνήσεως, ἀλλὰ καὶ κατεβλήθησαν ἐν τέλει.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.
Βέριη, 12.— Ἡ ἐπαναῖστασις τῆς Βελ-

Λιζόνας ελξζε. Τὰ στρατεύματα ερεινὰν καλῶς δεκτά. Τὸ κίνημα ερεινὸν ἐπὶ τῇ γενικῇ ψηφοφορίᾳ περὶ ἀναθεωρήσεως τοῦ τοπικοῦ συντάγματος τοῦ Τιζίνου.

Παρίσιοι, 19.—Ἡ τουρκικὴ φρεγάτα «Ερτογρυλὸς» κατεπορεύθη εἰς τὰ παράλια τῆς Ἰαπωνίας. Ἐξήκοντα τρεῖς ἄνδρες ἐσώθησαν, πεντακόσιοι δὲ ἐπύργησαν. Ἐν τῷ ἀριθμῷ τῶν τελευταίων τούτων συγκαταλέγονται ὁ πλοίαρχος Ἀλη βέης καὶ ὁ ναυάρχος Ὁσμάν.

Οἱ «Καιροὶ» Ἀθηνῶν περιέχουσι τὰ ἐξῆς περὶ τῶν πατρι-αρχικῶν.

Αἱ ἐκ Ἰωνίων πόλεως εἰδήσεις, αἱ χθὲς ληφθεῖσαι, ἀφορῶσαι δὲ εἰς τὸ ἐκκρεμὲς Πατριαρχικὸν ζήτημα, εἰσὶν εἰς ἄκρον σοβηραί. Ἐπεδόθη πρὸς τὴν Πύλιν ἡ τελευταία τῶν Πατριαρχείων ἀπάντησις διὰ δύο ἐγγράφων, ὧν τὸ ἐν ὑπέγραψεν ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης, τὸ δὲ ἕτερον τὸ Ἐθνικὸν Συμβούλιον. Τὸ Πατριαρχικὸν ἐγγράφον εἶναι γεγραμμένον διὰ φράσεων ἐντονωτάτων, ἀναιρεῖ δὲ ἐν πρὸς ἐν τα ὑπὲρ τῆς ἐκδόσεως τῶν βουλγαρικῶν βερατιῶν ἐπιχειρήματα τῆς ὀθωμανικῆς κυβερνήσεως καὶ ἐν τέλει δηλοῖ κατηγορηματικῶς, ὅτι Διονύσιος ὁ Ε' κατ' οὐδένα λόγον δύναται νὰ ἀποσύρῃ τὴν παραίτησιν αὐτοῦ, ἀν μὴ πρότερον ἀρθῶσιν ἐντελῶς οἱ λόγοι οἱ προκαλέσαντες αὐτὴν. Τὸ ἐγγράφον τοῦτο τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου ἐνεποίησεν ἀλοθῆσιν πολλὴν εἰς τοὺς πρεσβευτὰς τῶν ξένων Δυνάμεων, ἐγνώσθη δὲ ὅτι εἰς ἐξ αὐτῶν ἀπεράνθη ἐν κύκλῳ, ὅτι τοιαύτην ἀνδροκίην στάσιν δὲν ἀνέμενε παρὰ τῶν ἐν Φαναρίῳ. Ὁμοίως καὶ τὸ ἐγγράφον τοῦ Ἐθνικοῦ Συμβουλίου εἶναι γεγραμμένον ὑπὸ τὸ αὐτὸ πνεῦμα, καταλήγει δὲ δηλοῦν ὅτι οὐδεὶς λόγος θὰ πείσῃ αὐτὸ νὰ ἀποδεχθῇ τὴν παραίτησιν τοῦ Διονυσίου τοῦ Ε'.

Ἡ ἀπάντησις αὕτη τῶν Πατριαρχείων εἰς τὸν τελευταῖον τεσεκερὲν τῆς Πύλης ἐπήνεγκεν, ὡς ἐγνώσθη κατάπληξιν ἐν Γιλδί-Κιόσκ, ἐτέθη δὲ εἰς κίνησιν ὁ Σάββα πασᾶς ὅστις ἐπανειλημμένως μετέβη εἰς τὴν ἐν Μακροχωρίῳ οἰκίαν τοῦ Πατριάρχου, ὅπως πείσῃ αὐτὸν νὰ ἀποσύρῃ τὴν παραίτησιν του. Ἀλλὰ Διονύσιος ὁ Ε' ἀναμνηθεὶς ἡμερῶν ἀρχαίων, διὲ ὡς Μητροπολίτης Ἀδριανουπόλεως εἰδείξε τὴν θύραν πρὸς τὸν ἀπειλήσαντα αὐτὸν Ρῶσον στρατηγόν, ἐξεδίωξε σχεδὸν τῆς οἰκίας του τὸν τοῦρον ἀπεσταλμένον, τηρήσας πρὸς αὐτὸν γλώσσα ὑψηλόφρονα καὶ δηλώσας κατηγορηματικῶς, ὅτι μέχρι ἰσχυρῶν ἐννοεῖ νὰ ὑπερμαχήσῃ τῶν ἀδαιρέτως καταπιεσμένων δικαιωμάτων τῆς ὀρθοδοξίας.

ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΩΝ ΚΑΠΗΛΕΙΩΝ.

(Ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ. Μετάφρασις I. Θ. Π.)

Δύναται τις νὰ εἴπῃ ὅτι ὅλοι οἱ πειρασμοὶ εὐρίσκονται συγχρόνως ἠνωμένοι ἐν τῷ ὄνῳ.

Ἡ ὑπαρξίς τῆς κολλητικῆς ἀσθενείας, τῶν κακῶν παραδειγμάτων καὶ συμβουλῶν ἀφίεται ἐν τῇ συναφείᾳ μετὰ λαοῦ, ὅστις σχηματίζεται ἐκ γαγγραινωδῶν (διεφθαρμένων) μελῶν, εἶδος ἀδελφότητος πάντοτε ἠνωμένης, καὶ πρὸς τὴν ἀκολασίαν ρεπούσης ὅταν τὸ σημεῖον δοθῇ. Ἀπαντᾷ τις τὰς δρῆμας ἐκείνας τῆς ἀναιδείας καὶ τὰς σκηνὰς τοῦ κυλισμοῦ ἐνθα οἱ νέοι, διεφθαρμένοι κομπασταὶ τῶν κακῶν, ἀγωνίζονται ὑπὲρ τοῦ στεφάνου τῆς ἀισχροτήτος καὶ τῆς διαφορᾶς, καυῶμενοι διὰ τὰ κακὰ ἃ ἐπραξαν, προσεῖτε δὲ καὶ δι' ὅσα δὲν ἐπραξαν, καὶ καθιστάμενοι χεῖρονες παρ' ὅτι εἶνε ἢ δύνανται.

Συναπτᾷ τις ἐκεῖ τὴν ἀδικίαν καὶ ἀρπαγὴν, διότι διὰ νὰ σπυρᾷ τις τὰ καπηλεῖα τῶ ἀναγκαιοῦν χρήματα καὶ ἀκόμη χρήματα, καὶ πάντοτε χρήματα, πρὸ εὐδαιμίας δὲ χαμπερίας ὑποχωρεῖ ἐπὶ σκοπῷ τοῦ νὰ προμηθευθῇ τοιαῦτα ὅταν τὸ πάθος τὸν διατάττει. Ἐκεῖ ἀπαντᾷ τις τὴν βλασφημίαν καὶ τὴν βίαν. Παρατήρησον δὲ προσεκτικώτερον ὅτι αἱ σχέσεις αὗται τῶν ἐταίρων καταλήγουσιν εἰς ἀμαρτηρὰς

ἐρίδας, πῶς αἱ αἰθουσαι τοῦ συμποσίου μεταβάλλονται εἰς πεδία μάχης.

Τί θὰ εἴπωμεν περιπλέον; Συναπτᾷ τις ἐκεῖ τὴν ἀνασθησίαν τῆς καρδίας, τὴν διαφθορὰν τῆς ἠθικῆς, τὴν λήθη τῶν ἱερωτέρων καθηκόντων καὶ τῶν σεβαστοτέρων νόμων τῆς φύσεως. Ἄχ! δυστυχέσι! εἰς τὸ χαρίεν ποτήριον ἐν ᾧ νομίζεις ὅτι πίνεις ἀγρὸν οἶνον ἐν τῷ θεωρήσει καλῶς εἰς τὴν χεῖρά σου, ἐν ἐξετάσει πλησιέστερον, θὰ εὐρίσκῃς τρομερὸν μίγμα ὄλων τῶν ἀποτροπαίων κακῶν! Ὅθ' ἐβλεπες δάκρυα, τὰ δάκρυα μιᾶς συζύγου, ἀθώων τέκνων, ἅτινα καταδικάζονται ἐκ τῶν σκληρῶν καὶ αἰσχίστων ἀταξίῶν σου εἰς τὴν πείναν καὶ ἀπελπισίαν. Ὅθ' ἐβλεπες τὰς φλόγας τῶν παθῶν ἅτινα σὲ καίουν ψυχῇ τε καὶ σώματι ὡς πεπυρακτωμένος σίδηρος, ὅστις περιμένει νὰ ἴδῃ ἀναμμένην τὴν ἐκδικητικὴν φλόγα τῆς αἰωνιότητος, ἣτις ἂν καὶ ἠρεθισμένη παρὰ τῆς ὀργῆς τοῦ Θεοῦ, δὲν θὰ ἦνε ἀρκούντως ἰσχυρὰ πρὸς τιμωρίαν ὄλων τῶν αἰσχροτήτων τῆς ἀποτροπαίου σου ζωῆς.

Ἐδῶ φθάνομεν εἰς τὰς εὐκαταστασίας ἐρίδας εἰς τὰς ἀταξίαις περιουσιῶν, εἰς τὰ δημόσια σκάνδαλα, ἀναποφεύκτους συνεπειὰς τῆς φοιτήσεως τῶν καπηλείων, ἀλλ' εἰς τοσοῦτον εὐρὸ θέμα δὲν δύναμεθα νὰ ριθῶμεν εἰ μὴ ἐν μόνον βλέμμα ἐπὶ τῶν ἀξιοσημιότερων ἀντικειμένων. Εἰέλθε εἰς τὴν οἰκίαν ταύτην. Τί βλέπεις; Τέκνα στερούμενα τοῦ ἀναγκαίου καὶ θηθήκοντα τῆς πείνης. . . . ἀδιάφορον ὁ πατήρ εὐρίσκει τὴν στιγμὴν ταύτην εἰς τὸ πλησίον καπηλείων κατατροχθίζων κρέατα καὶ εἶνους. Τί βλέπεις ἀκόμη; Μίαν κλαίουσαν γυναῖκα, ἀλλὰ τὰ δάκρυα ταῦτα ὅθ' διαδεχθῆ ἐντὸς ὀλίγου τρόμος. . .

Ἄκουσον: Δὲν ἀκούεις μακρόθεν πλησιάζοντα ὄρυθος; Εἶνε κραυγὴ βλαστημιῶν, ἣτις ἀγγέλλει τὴν ἐπικίνδυνον τοῦ κυρίου. Ἡ θύρα ἀνοίγει, εἰσέρχεται ὡς μιᾶ καταγίγῃ εἶνε κεραυνὸς καταρῶν, τὸ πᾶν τρέμει εἰς τὴν παρουσίαν του τὸ πᾶν ζητεῖ καταφύγιον ἐνώπιον τῆς ὀργῆς του.

Ἐγκαταλείψον τὴν σκηνὴν ταύτην τῆς θλίψεως καὶ εἰσελθε εἰς τὴν πλησίον οἰκίαν. Ὁμιλήσον τί βλέπεις; Ὡ φῶσις φρίξῃ! Ὡ θρησκεία καλύφθη διὰ τοῦ πένθους!! Ἄδελφοὶ διψῶντες τὸ αἶμα ἀλλήλων φρονεῖτε. . . ἀστοργος υἱὸς οὐρεῖ ἐκ τῶν λευκῶν τριχῶν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους δυστυχῆ πατέρα. . . Τὸ στήθος μητρὸς—ὅθ' ἐπολύρωμεν νὰ τελειώσωμεν—τὸ στήθος μητρὸς κατακατεῖται ὑπὸ τοῦ ὑπ' αὐτῆς τραφέντος τέρατος.

Καπηλεῖον! Ἴδου τὰ ἔργα σου! Καπηλεῖον! Ἴδου τὰ ὄματα σου.

Ἐν τούτοις ἡ πατρικὴ κληρονομία κατασπατάλλεται ὑπὸ ἀσώτων χειρῶν. Εἶνε ἀνάγκη νὰ πωληθῇ ὁ πατρικὸς ἀγρὸς, ἡ προπατορικὴ στέγη πρὸς πληρωμὴν τῶν ἐκ τῆς διαφθορᾶς χρεῶν. Αἱ ἐκνευρωμένοι ἐκ τῆς ἀκολασίας χεῖρες δὲν δύνανται πλέον νὰ κάμωσι χρῆσιν τοῦ ἀρότρου καὶ πόλεις καὶ χωρία κατοικοῦνται ὑπὸ ὀνηρῶν ἀλήτων οἰτινες ζῶσι δι' ἐνόχων βιομηχανιῶν, ἀλλὰ περιμένον ἢ ἀτιμία δὲν θὰ ἀρτήσῃ ὅπως καταλήξῃ εἰς καταστροφήν.

Τὸ σκάνδαλον δὲν περιχλείεται πάντοτε ὑπὸ τὴν στέγην μιᾶς οἰκογενείας· πολλὰκις ἐκρύβνεται. Μετάσθῃ ἐπὶ τὴν δημοσίαν πλατείαν τοῖον οὐρόν οἱ ἐκτελεστοὶ τῆς δικαιοσύνης μὲ ἀλυσσοδεμμένας χεῖρας; Εἶνε φοιτητῆς τις τοῦ καπηλείου, ὅστις συνελήφθη κλέπτων.

Τί σημαίνει ὁ ὄρυθος οὗτος ὅστις ἀκούεται ἐν μέσῳ τοῦ χωρίου ἢ τῆς πόλεως καὶ πρὸς τὸν ὅποιον συρρεῖ πανταχόθεν πλήθος περιέργων; Εἶνε ρήξις τις, αἶμα ἔρρευσε, τὸ ὄμμα εὐρίσκειται εἰς τὴν τελευταίαν ἀγωνίαν καὶ ὁ καθεὶς ἀπομακρύνεται ἐκ τοῦ ἀποτροπαίου τούτου μέρους, νομίζων ὅτι βλέπει ἤδη ἐπὶ τοῦ θεάτρου τοῦ φθου νὰ ὑψοῦται τὸ ὄργανον τῆς τιμωρίας, τελευταία πράξις τοῦ πένθιμου τούτου δράματος.

Μὴ εἴπῃς τώρα εἰς τὴν θέαν τῆς μαύρης ταύτης εἰκόνας ἦντινα μόνον ἐσχεδιάσαμεν, ὅτι εἶνε ὑπερβολή, καὶ ὅτι αὐ, φοιτητῆς ἂν, οὐδέποτε εἶδες εἰς καπηλεῖα τοιαύτης σκηνῆς, διότι θὰ ψευσθῆς κατὰ τῆς συνειδήσεώς σου, κατὰ τῆς πεποιθήσεώς σου, κατὰ τῆς πείρας σου. Μὴ τὸ εἴπῃς διότι ἐὰν αἱ αὐταὶ σκηναὶ δὲν συμβαίνουσι πανταχοῦ καὶ πάντοτε ὑπὸ τὰς αὐτὰς περιστάσεις, ἢ φοιτητῆς τῶν καπηλείων ὀδηγεῖ εἰς αὐτὰς καὶ τὰς καθιστᾷ ἐντὸς ὀλίγου ἀναποφεύκτους. Μὴ τὸ εἴπῃς, διότι θὰ διαψευσθῆς ὑπὸ τῶν γεγονότων.

Ἡ καταπατηθεῖσα θρησκεία, ἡ ὑβρισθεῖσα ἠθικὴ, ἡ τεθλιμμένη οἰκὸγένεια, ἡ ἀγανακτοῦσα κοινωνία, ὅθ' ἠγείραντο συγχρόνως ἵνα σὲ διαψεύσωσιν ἐπισημῶς.

ΑΙΝΙΓΜΑ 58ον

Ὁ! πόσα πολλὰ παράδοξα συμβαίνουν καθ' ἡμέραν ὑπὸ τὸν οὐρανὸν Δυσύλλαβός τις πρόθεσις συζεύγνυται ἐταίραν καὶ τίττοισι πτηνόν. (Λεμνησοῦ . I. K. Λανίτης.)

ΕΜΠΟΡΙΚΑ. Κρασία α. ποιότητος γρ. 230-240. δευτέρας ποιότη. " " 200-210. " ξυρισμένα " " 170-180. ρακή σούμα 19 βιβλ. ἢ ὄκ. πρρ. 78. ἄλευρα τῆς Ἀνατολῆς ὁ σάκκος γρ. 118-120. οἶτος τὸ κοιλόν . . . 18-20. κριθή " " 11-12. χροῦπια εἰς τὰς ἀποθήκας " 93-94. τὸ γαλεπικὸν καντάρι.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Ἄμαξα καινουργῆς, στερεᾶ, εὐρύχωρος καὶ ἀναπαυτικὴ σταθμεύει πάντοτε ἐνταῦθα, εἰς τὸ γάνι τοῦ Σύνου, ἀτήκουσα τῷ κ. Πέτρῳ Κουμῆ ἐξ Ἀθηναίου. Δύναται πᾶς ὁ βουλόμενος νὰ τὴν ἐνοικιάτῃ δι' οἰονδήποτε μέρος τῆς νήσου. Εἰσιτήρια ἐκδίδονται παρὰ τοῦ κ. Κωνστ. Παπαδοπούλου κατὰ τὴν μεγάλην ἀγορὰν.

Πολλὰ παραγγέλλει τοῦ κ. Βασιλείου Θεοφανίδου ἔσθασαν ἐξ Ἀγγλίας εἰς τιμὰς καθ' ἑσ. καὶ αὐτὰ τὰ ἴδια καταστήματα ἐν Ἀγγλίᾳ πωλοῦσι. Νεαὶ παραγγέλλει ἐδόθησαν διὰ χειμῶνικὰ κατὰ προτίμησιν καὶ ἐκλογὴν τῶν πολιτῶν. Δύναται πᾶς τις νὰ ἴδῃ τὰ δείγματα καὶ θὰ μείνῃ λίαν εὐχαριστημένος καὶ ἐκ τῆς ποιότητος καὶ ἐκ τῆς εὐθηνίας.

Γραμματόσημα κυπριακὰ μεταχειρισμένα ἀγοράζει εἰς καλὴν τιμὴν ὁ κ. Β. Θεοφανίδης. Οἱ ἔχοντες τοιαῦτα ἀποταθήτωσαν εἰς αὐτὸν καὶ θέλουσι μείνῃ εὐχαριστημένοι ἐκ τῆς τιμῆς ἢ προσφέρει.

Τὰ ἀντικρῶ τοῦ Τζαμίου τρία μαγαζεῖα τῆς Ἐκκλησίας Ἀγ. Νάπας, γνωστὰ ὑπὸ τὸ ὄνομα μαγαζεῖα τῆς Θεόκλης, εἶνε διατεθειμένα πρὸς ἐνοικίασιν. Ἐκ τῆς Ἐπιτροπῆς.

Ὁ κ. Στέφανος Κ. Μαίμαριδης ἰδρύσας ἐν Βαρωσίῳις καζάνιον ρακῆς μετὰ καλοῦ τεχνίτου ἐκ Χίου, ἀγγέλλει ὅτι ἐξάγει λαμπρὰν μασίγαν ἐκ καθαρᾶς σούμας τῶν σαφυλίων καὶ οὐχὶ σπύριτων, ἐξαιρετοῦ ποιότητος καὶ εἰς τιμὰς συγκαταβατικὰς. Ἄναλαμβάνει τὴν ἀποσολὴν καὶ εἰς ἄλλα μέρη τῆς νήσου.

Ὅσοι ἀγαποῦν νὰ πίνωσι καθαρὰν μασίγαν, ἐβγαλμένην ἀπὸ σαφυλὴν τῆς Κύπρου καὶ οὐχὶ ἀπὸ σπύριτα Εὐρωπαϊκὰ, ἃς κατευθύνονται εἰς τὸν καθηγητὴν ὄντως τῆς κατασκευῆς ἀδῶλων καὶ καθαρῶν οἰνοπνευμάτων διαφόρων εἰδῶν κ. Γ. Μιχαηλίδην, ὅστις ἐβραθεύθη τόσας φορές διὰ τὴν πρὸς ταῦτα ἱκανότητα καὶ καθαριότητά του. Αἱ τιμαὶ λίαν συγκαταβατικαί.

Ἐν τῷ κατὰ τὴν ἀγορὰν τῶν Μαραθεφτῶν καταστήματι τοῦ κ. Κωνστ. Παπαδοπούλου εὐρίσκονται καὶ πωλοῦνται εἰς συγκαταβατικὰς τιμὰς ἱερατικὰ φορέματα ἔτοιμα, ἐκ καλῆς χρυσοῦφάντου κόφας.

Ἐν τῷ ἐν Λάρνακι κάπνοπωλείῳ «ἡ Λάρναξ» διευθυνομένη ὑπὸ τοῦ κ. Κ. Δ. Τρίγγα, πωλοῦνται: καπνὸς λιανικῶς καὶ χονδρικῶς διαφόρων ποιότητων, συγαρόχαρτα ἀρίστης ποιότητος, τουμπεκκί ἐπίσης, ὡς καὶ ταμβάκος. Πρὸς δὲ καὶ χάρτης γραφῆς, φάκελλοι διαφόρων μεγεθῶν, γραμματόσημα, ὡς καὶ σπαρμακεττά καὶ φώσφορα. Οἱ ἐπισκεπτόμενοι τὸ κατάστημα τοῦτο μένουσι καθ' ὅλα εὐχαριστημένοι.